

Peterburi balletipaar trotsib Bar

Marina Tširkova ja Vladimir Arhangelski jätsid kuulsa Maria Teatri, et t

TIIT TUUMALU

tiit.tuumalu@postimees.ee

Miks pühivad noored ja andekad Eesti balletitantsijad, kes pole jõudnud veel kaalagi kandma hakata, esimesel võimalusel kodumaa tolmu jalgelt ja siirduvad välismaale leiba teenima?

Vladimir Arhangelskil ja Marina Tširkoval, kes jätsid poolteist aastat tagasi oma karjääri tipul olles maailmakuulsa Peterburi Maria Teatri ja tulid väikesse Estoniasse, on selle kohta oma teooria. Nad nimetavad seda healoomuliseks haiguseks, mille mõtlesid omal ajal välja endised Maria Teatri tantsijad Mihhail Barošnikov ja Rudolf Nurejev, kes lahkusid Venemaalt parematele jahimaadele. «Tantsija areneb ja saab ühel hetkel aru – ma olen nüüd nii hea, et koduteatris pole mul enam midagi teha. Et maailm ootab mind, et igal pool on parem kui kodus.»

Tegelikkuses ei pruugi asjad muidugi niimoodi minna. Kõik ei ole ju Age Oksad ja Toomas Edurid, Stanislav Jermakovid ja Meelis Pakrid, kes soleerivad parimates teatrites. Paljud andekad Eestist lahkunud tantsijad ei teeni leiba solistidena, vaid tantsivad kordeballetis. Samas oleks neil Estonias võimalik töötada solistina.

«Kui üldse välismaale sõita, siis ikka sinna, kus sind oodatakse, kus sul on, mida tantsida, ja kus sa tunned, et arened,» usuvad Vladimir ja Marina. Nad teavad, mida räägivad. Vaatamata noorusele on nad läbi sõitnud pool maailma, soleerinud pea kõikidel suurematel tantsulavadel, kriitikud on neid ülistanud, balletomaanid ahistanud. Marinale, kes on võitnud 1993. aastal Moskvas rahvusvahelise balletikonkursi, on pakutud tööd USAs ja Saksamaal – ta on selle tagasi lükanud.

Avaldab muljet? Seda enam on õigustatud küsimus – miks siis ikkagi Eesti, miks Estonia

Unistuste Eestis: Marina Tširkova ja Vladimir Arhangelski leidsid siit eest soodsa loominguilise õhkkonna

teater, maailma mõistes proovints?

Vladimir on Eestis sündinud ja siin koolis käinud, kuigi balletihariduse omandas ja tantsijakarjääri alustas ta Peterburis. Põline peterburilane Marina käis aga lapsena suviti koos vanematega Eestis puhkamas ja nagu ikka, sattus Eestist vaimustusse.

Kokku said nad Maria Teatri puhvetis, 1994. aastal. Marina oli siis juba viis aastat teatris tantsinud, Vladimir aga oli just lõpetanud balletikooli. Marina vajas Saksamaa- ja Šveitsi-turneeks partnerit, Vladimir oli aga noor ja andekas. Veregrupid sobisid ja pärast reisi jäädigi kokku.

Korra aastas sõideti Eestis-

se. Et Maria Teater puhkas septembris-oktoobris, harjutati sel ajal tantsusamme Estonia teatris. Siit said alguse ka kontaktid Estonia balletijuhi Mai Murdmaaga, kes nad lõpuks Estoniasse tööle kutsus.

Šokk – kolleegid kingivad lilli

Siiski pole Vladimiri päritolu üks ja ainumas Eestisse tuleku põhjus. Pigem on tegemist põhjuste summaga, kus esimesel kohal võimalus areneda, teha tööd pingevabas õhkkonnas, tantsida osi, millest Maria Teatris võib vaid unistada. Sest Maria Teater, nagu ka Moskva Suur Teater, on klassikaline balletiteater, kuhu kaasaegne koreograafia eksib väga harva. Estonia teatris on aga võimalik

soleerida nii Mai Murdmaa «Tuleinglis» kui Pjotr Tšaikovski «Luikede järves».

Marina ja Vladimir kiidavad Estonia teatri õhkkonda, mis on loominguiliseks tööks justkui loodud. Marinat šokeeris, kui pärast esietendust tulid tema juurde kordeballeti liikmed ja kinkisid lilli. Maria Teatris polnud sellist asja kunagi juhtunud. «Venemaal näritaks üksiteisel pigem kõri läbi, kui õnnitletak oma kolleegi edu puhul,» kinnitab Vladimir. Kui Estonia teatris võib igäiks minna Mai Murdmaa juurde ja kurta talle oma muret, siis Maria Teatri juhid kõnnivad ringi nagu isakesed tsaarid.

Oluline Eestisse tuleku põhjus oli ka Vladimiri ja Marina

letipaar trotsib Barõšnikovi tõbe

Arhangelski jätsid kuulsa Maria Teatri, et tulla tantsima väiksesse Estoniasse

Marina Tširkova ja Vladimir Arhangelski leidsid siit eest soodsa loominguise õhkkonna.

EGERT KAMENIK

istes pro-
tis sündi-
andus ja
s ta Peter-
rilane Ma-
ena suviti
tis puhka-
tus Eestist

se. Et Maria Teater puhkas septembris-oktoobris, harjutati sel ajal tantsusamme Estonia teatris. Siit said alguse ka kontaktid Estonia balletijuhi Mai Murdmaaga, kes nad lõpuks Estoniasse tööle kutsus.

Šokk – kolleegid kingivad lilli

Siiski pole Vladimiri päritolu üks ja ainumas Eestisse tuleku põhjus. Pigem on tegemist põhjuste summaga, kus esimesel kohal võimalus areneda, teha tööd pingevabas õhkkonnas, tantsida osi, millest Maria Teatris võib vaid unistada. Sest Maria Teater, nagu ka Moskva Suur Teater, on klassikaline balletiteater, kuhu kaasaegne koreograafia eksib väga harva. Estonia teatris on aga võimalik

soleerida nii Mai Murdmaa «Tuleinglis» kui Pjotr Tšaikovski «Luikede järves».

Marina ja Vladimir kiidavad Estonia teatri õhkkonda, mis on loominguiseks tööks justkui loodud. Marinat šokeeris, kui pärast esietendust tulid tema juurde kordeballeti liikmed ja kinkisid lilli. Maria Teatris polnud sellist asja kunagi juhtunud. «Venemaal näritaks üks-teisel pigem kõri läbi, kui õnnitletaks oma kolleegi edu puhul,» kinnitab Vladimir. Kui Estonia teatris võib igaüks minna Mai Murdmaa juurde ja kurta talle oma muret, siis Maria Teatri juhid kõnnivad ringi nagu isakesed tsaarid.

Oluline Eestisse tuleku põhjus oli ka Vladimir ja Marina

soov tantsida ja areneda koos, Maria Teatris aga sellist mõistet nagu balletipaar ei tunta. Et soliste on palju (mehi 10, naisi 15), vahetatakse kogu aeg partnereid – ükskord tuleb tantsida ühe, teinekord teisega. Ühtsest rollilahendusest ei saa juttugi olla. See on suure teatri poliitika – nii ei moodustu allumatuid kooslusi ja kokkuvõttes on inimesed paremini juhitavad.

Kui palun võrrelda Estonia ja Maria Teatri tantsijate suhtumist oma töösse, jäävad Vladimir ja Marina mõtlikuks. Kuidas võrrelda truppe, millest ainult ühel on selge stiimul – kui sa tööd ei tee, siis välisturneele ei sõida. Kui sa aga turneele ei sõida, siis raha ei saa. Seepärast rabadki Maria Teatri 300 tantsi-

jat hommikust õhtuni tööd teha, sest välisesinemistele pääseb maksimaalselt 100–200 inimest. Kui tantsid kehvasti, vahetatakse sind välja. Asendamatu ei ole. Estonias pole aga kedagi kuklasse hingamas. Isegi kordeballeti liikmed tunnevad end suhteliselt turvaliselt.

Vladimir ja Marina ei kahetse põrmugi, et Estoniasse tulekuga pidid nad loobuma Maria Teatri välisreisidest. Need olid pikad ja kurnavad, ratastel tuli olla ühtekokku kuu-poolteist. Ja niimoodi vähemalt kaks korda aastas. Sõita bussiga viis-kuus tundi, seejärel tund puhkust ja kohe lavale. Hommikul algab aga kõik otsast peale.

40 \$ kuus – naeruväärne!

Samas teenisid teater ja tantsijad just välisreisidega endale raha: enne seda kui Vladimir ja Marina 1999. aasta jaanuaris Eestisse kolisid, oli nende palk 40 dollarit, millest 20 maksis riik ja 20 lisas teater juurde omateenitud tuludest. Naeruväärne, kas pole? Alles hiljaaegu olevat tantsijate palk tõusnud – 80 dollarini kuus!

Pooleteise Estonias tantsitud aastaga on Vladimirile ja Marinale selgeks saanud, et ka Estonia balletitrupp võiks julgelt mõne oma etendusega Euroopasse minna. Näiteks «Kratiga», mille mentaliteet sobivat Vladimir arvates eriti sakslastele. Nad ootavad, et teatril tekiks oma impressaario, kes truppi maailmas tutvustaks ja esinemisi organiseeriks.

Hooaja lõpus saab mõlemal täis Estonia teatriga pooleteiseks aastaks sõlmitud leping, mis pikeneb veel aasta võrra. Mis edasi saab, Vladimir ja Marina veel ei tea. Neil on võimalus naasta Maria Teatrisse, kus neid pikisilmi oodatakse, sõita hoopis Ameerikasse või jäädagi Eestisse. Nad on oma karjääri tipul ja kõik teed on neile valla...

Marina Tširkova ja Vladimir Arhangelski tantsivad Estonia teatris 27. aprillil «Anna Karenina» teisel esietendusel.

AS DIPLOMAAT korraldab

UUE SAJANDI TURULIIDER